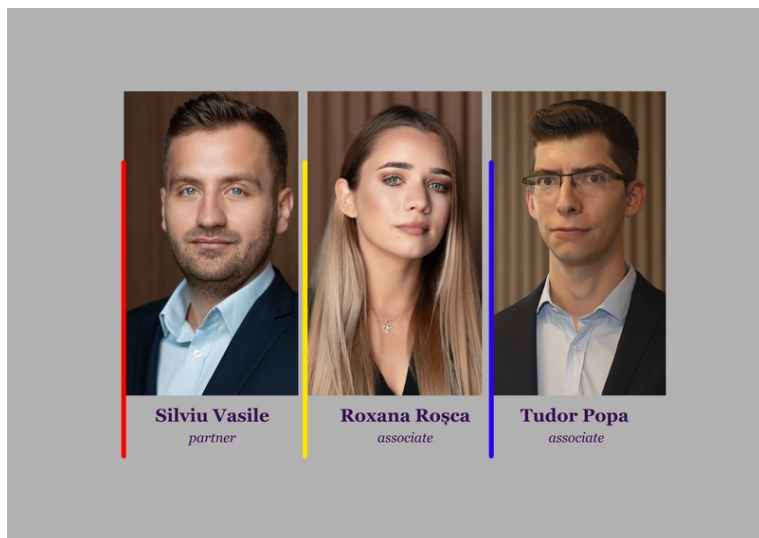

Digital Services Act – responsabilizarea operatorilor din mediul online

Într-o epoca digitală în continua expansiune, regulile care guvernează spațiul online devin tot mai importante, inclusiv pentru cei care desfășoară activități economice. În acest context, Regulamentul privind serviciile digitale (en. *Digital Services Act - DSA*) este menit să aducă claritate și responsabilitate în mediul online, în vederea creării unui spațiu mai sigur pentru utilizatori, dar și pentru stabilirea unor condiții de concurență echitabile la nivelul pieței europene.

Deși, la o primă vedere, pare ca DSA are în vizor, în principal, reglementarea entităților active la nivel european/mondial și care pot avea un impact major, precum platformele online foarte mari (Meta, Youtube, Instagram, TikTok, Zalando etc.) sau motoarele de căutare online foarte mari (precum Google sau Bing), domeniul de aplicare al Regulamentului pare să fie mult mai extins.

Astfel, sunt avute în vedere și alte categorii de furnizori de servicii intermediare, precum:

- Furnizorii de servicii de simplă transmitere (*mere conduit*) sau de stocare în cache (*caching*). În această categorie intra furnizorii de servicii de comunicații electronice tradiționale, precum cei care oferă acces la puncte wireless, VPN sau proxy-urile de adaptare a conținutului;
- Furnizorii de servicii de găzduire (*hosting*), anume acea categorie de servicii intermediare care permit stocarea datelor furnizate de utilizatori, la cererea acestora. În această din urmă categorie sunt încadrați furnizorii de servicii de cloud sau web hosting, însă formularea inclusă în DSA permite extinderea acestei categorii și la alte tipuri de operatori, precum aceia care stochează conținut (indiferent de forma acestuia) oferit de utilizatori (indiferent dacă aceasta e o funcție principală sau secundară).
- Platformele online, anume acea categorie de servicii de găzduire care permit, la cererea utilizatorului, diseminarea informațiilor către public.

Având în vedere noutatea DSA, terminologia utilizată, precum și complexitatea diferitelor servicii furnizate în mediul digital, încadrarea într-una dintre categoriile de mai sus poate fi dificilă. Spre exemplu, ne vom afla în situația unui serviciu de găzduire (iar nu în situația unei platforme online) dacă stocarea conținutului furnizat de un utilizator reprezintă doar o funcție minoră a serviciului principal, cum este cazul secțiunii de comentarii de pe website-ul unei publicații de presă online. Dimpotrivă, dacă diseminarea către public a conținutului nu este o caracteristică minoră a serviciului furnizat (cum este cazul rețelelor sociale), atunci ne vom afla în situația unei platforme online.

Încadrarea corectă într-una dintre aceste categorii este deosebit de importantă deoarece, în funcție de aceasta, sunt aplicabile mai multe obligații. Spre exemplu, furnizorii de servicii intermediare au obligații generale de acțiune împotriva conținutului ilegal la solicitarea autorităților sau de a furniza informații la solicitarea acestora, de a stabili de puncte de contact în relația cu autoritățile și destinatarii serviciului precum și anumite obligații de raportare.

În plus, furnizorii de servicii de gazduire, inclusiv platformele online, au anumite obligații suplimentare, precum: (i) implementarea unor mecanisme de notificare și acțiune sau informarea destinatarilor cu privire la restricțiile impuse (în cazul furnizorilor de servicii de gazduire); (ii) implementarea unui sistem de soluționare a plângerilor, soluționarea extrajudiciară a litigiilor ș.a (în cazul platformelor online, în plus față de cele amintite anterior). Desigur, în cazul platformelor foarte mari intervin obligații suplimentare.

În plan național, în vederea asigurării aplicării adecvate a DSA, a fost adoptată recent (18 martie 2024) Legea 50/2024, în baza căreia, Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (ANCOM) a fost desemnată autoritate cu atribuții în domeniu.

În plus, noua lege introduce un regim sancționatoriu important, precum amenzi semnificative de până la 6% din cifra de afaceri anuală la nivel mondial a furnizorului de servicii intermediare pentru nerespectarea obligațiilor instituite de DSA, precum și amenzi procedurale de până la 1% din cifra de afaceri pentru furnizarea de informații eronate.

De asemenea, Legea 50/2024 instituie obligația furnizorului de servicii intermediare de a informa ANCOM cu privire la datele sale de identificare și de contact. În acest sens, în prezent, se află în consultare publică un proiect de decizie ANCOM care stabilește detaliile procedurii de informare. Cu toate acestea, nu sunt aduse clarificări suplimentare cu privire la universul furnizorilor de servicii intermediare, documentul fiind limitat la a face trimiteri către DSA.

DSA marchează o etapă semnificativă în evoluția abordării afacerilor online în Uniunea Europeană și face parte din tendința continuă a UE de a reglementa mediul digital. Deși primul instinct este de a considera că DSA a fost adoptat să reglementeze marile platforme de social media, în realitate legislația acoperă o plajă mai largă de activități și operatori economici.